

un - der Hur - ra, Hur - ra, Hur - ra og Ju - bel og Hor - ne - nes Klang.
le - ve le - ve, le - ve Dan - mark, vor Mo - der, den Hav - fru - e stolt.
Mads Hansen

D.C. al Fine.

131. I Øjet ligger der en Magt.

(Øjets Sprog.)

Allegretto.

E. Horneman.

1. I Ø - jet lig - ger der en Magt, langt stør - re end man tror, og

Øj - en - sproget tit har sagt langt mer end mange Ord, og Øj - en - sproget

tit har sagt langt mer end mange Ord.

2. I Vuggen alt vor Moder kær
har tydet vore Blik,
:hun kærlig fatted vort Begær,
hver Bøn vi opfyldt fik. :|
3. Og naar vi fejled, blev hun vred,
og Straffen forestod,
:vi sænkte Øjet bønligt ned,
og straks blev Moder god. :|
4. Ak, ubemærket Tiden gaar, —
vor Barndom er forbi;
:vi lære med de fjorten Aar
snart Øjets Skælmeri. :|
5. Vi Øjensproget godt forstaa,
det hele Alfabet, —
:men bly dog Øjet ned vi slaa,
som intet vi har set. :|

6. Vi sende vore Øjekast
lidt frygtsomt paa Visit,
:men snart blir Blikket mere fast,
mer dristigt, mere frit. :|
7. Vi kaste Øjets Stjernes kud
omkring os rundt i Flæng,
:men glemmer rent den lille Gud
med Pil og Buestreng. :|
8. Ja, er vi skudt, fra samme Stund
vort Blik kun søger een;
:ham sende vi alene kun
nu Haabets Oliegren. :|
9. O, Salighed! naar han saa frier,
naar Ordet han har talt;
:ja, om saa end vor Læbe tier,
har Øjet sagt ham alt. :|

W. Rantzau.